

Skatteministeriet

8. april 2015
J.nr. 15-0987446

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 550 af 17. marts 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Benny Engelbrecht

/ Søren Schou

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at hvis en dansker har optjent pension i Tyskland, og vedkommende er bosiddende i Tyskland, så er de første 800 Euro skattefrie, og kan ministeren bekræfte, at hvis personen flytter til et andet land i EU – eksempelvis Danmark – så fjernes skattefriheden for de første 800 Euro i den tyske pension? Såfremt ministeren kan bekræfte, at der er forskel på beskattningen af en tysk pension udbetalt i henholdsvis Tyskland og Danmark, vil ministeren da tage initiativ til at rejse denne sag over for sin tyske kollega eller EU Kommissionen?

Svar

Personer, der i 2015 påbegynder pensionsudbetalinger fra Tyskland, beskattes efter tysk ret af 70 pct. af udbetalingerne. De resterende 30 pct. af udbetalingerne er skattefrie. Dette gælder både personer, der er bosat i Tyskland og i andre lande.

Beskatningsandelen er fastsat ved lov for det år, man går på pension. Personer, der går på pension i 2016, vil eksempelvis blive beskattet af 72 pct. af pensionen. Beskatningsandelen stiger frem til 2040, hvor hele pensionen vil være skattepligtig.

En person, der er fuldt skattepligtig til Tyskland, er imidlertid berettiget til et såkaldt ”grundfreibetrag”, som kan sammenlignes med det danske personfradrag. I 2015 udgør dette grundfreibetrag 8.472 euro årligt.

Er man derimod alene begrænset skattepligtig til Tyskland af sin tyske pension, fordi man er bosiddende i et andet land, herunder i Danmark, er man ikke berettiget til dette grundfreibetrag.

I 2012 spurgte Christel Schaldemose, MEP, i en parlamentarisk forespørgsel (E-007734/2012) til EU-Kommissionen, om det er i overensstemmelse med EU-retten, at dette grundfreibetrag kun gives til fuldt skattepligtige pensionister.

Kommissionen svarede følgende:

”Bundfradraget har i henhold til § 32b i den tyske indkomstskattelov til formål at sikre, at et eksistensminimum er fritaget for indkomstskat. Da situationen med hensyn til direkte skatter for hjemmehørende og ikke-hjemmehørende i en stat som udgangspunkt ikke er sammenlignelig, er det rimeligt at forbeholde dette skattefrie beløb for hjemmehørende personer, da der bedst tages højde for eksistensminimum og andre former for godtgørelser i bopælsstaten (yderligere oplysninger findes i EU-Domstolens domme af 12.6.2003 i sag C-234/01, Gerritse, og af 14.2.1995 i sag C-279/93, Schumacker).

Hvis den ikke-hjemmehørende skatteyder har hele eller næsten hele sin globalindkomst fra tyske kilder, skal Tyskland imidlertid indrømme bundfradraget til den ikke-hjemmehørende i overensstemmelse med Domstolens ovennævnte retspraksis, da bopælsstaten ikke kan indrømme bundfradraget. I overensstemmelse hermed indrømmer § 1, stk. 3, i den tyske indkomstskattelov denne kategori af ikke-hjemmehørende skatteyde-

re retten til efter anmodning at blive behandlet på samme måde som hjemmehørende for så vidt angår indkomstbeskatning. Nærmere bestemt indrømmes denne rettighed, hvis mindst 90 pct. af den pågældende skatteydere indkomst i kalenderåret har været skattepligtig i Tyskland, eller hvis pågældendes indkomst, der ikke er skattepligtig i Tyskland, ikke overstiger bundfradraget for kalenderåret. Den tyske lovgivning er derfor i overensstemmelse med EU-retten.

På baggrund af ovenstående og for så vidt som de pågældende danske borgere ikke opfyldte kravene i § 1, stk. 3, i den tyske indkomstskattelov, er de tyske myndigheders behandling af dem i overensstemmelse med EU's lovgivning på nuværende tidspunkt.”

På den baggrund agter jeg derfor ikke at rejse sagen over for den tyske finansminister eller EU-kommissionen.